

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Administrativen sad Varna (Bulharsko)
14. novembra 2016 – Nikolaj Kantarev/Balgarska narodna banka**

(Vec C-571/16)

(2017/C 038/12)

Jazyk konania: bulharčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Administrativen sad Varna

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Nikolaj Kantarev

Žalovaná: Balgarska narodna banka

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 4 ods. 3 ZEÚ, ako aj zásada ekvivalencie a efektivity vykladať v tom zmysle, že v prípade nedostatočnej vnútroštátnej právnej úpravy umožňujú, aby sa príslušné súdy a konanie o žalobách o náhradu škody pre porušenie práva Únie určovali podľa povahy správneho orgánu, ktorý sa dopustil porušenia a podľa typu konania/opomenutia, z ktorého toto porušenie vyplýva, ak uplatnenie týchto kritérií vedie k tomu, že na konanie o žalobách sú príslušné rôzne súdy v rámci všeobecného a správneho súdnictva, konanie sa vedie podľa rôznych procesných predpisov – Občianskeho súdneho poriadku [Gračdansko-procesualen kodeks, GPK] a Správneho poriadku [Administrativnoprocesualen kodeks, APK], ktoré sa líšia výškou poplatku, konkrétnym pomerným poplatkom a štandardným poplatkom, a vyžadujú preukázanie rozdielnych skutočností, vrátane zavinenia?
2. Má sa článok 4 ods. 3 ZEÚ, ako aj požiadavky, ktoré Súdny dvor stanovil v rozsudku Frankovich, vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby sa o žalobách o náhradu škody pre porušenie práva Únie viedlo konanie podľa článkov 45 a 49 zákona o záväzkových vzťahoch a zmluvách [Zakon za zadalženjata i dogovorite], ktoré si vyžaduje zaplatenie pomerného poplatku a preukázanie zavinenia, a aby bolo možné o týchto nárokoch rozhodovať aj v konaní podľa článku 1 zákona o zodpovednosti štátu a obcí za škodu [Zakon za otgovornosta na daržavata i obštinite za vred], ktorý síce upravuje objektívnu zodpovednosť a obsahuje osobitné ustanovenia, ktoré majú uľahčiť prístup k súdu, ale zároveň sa vzťahuje len na škody, ku ktorým došlo na základe zrušených protizákonných právnych aktov a protiprávneho konania/opomenutia správnych orgánov, ale nevzťahuje sa na porušenia práva Únie, ktorých sa dopustili iné štátne orgány právnymi úkonmi/opomenutiami, ktoré neboli zrušené v príslušnom konaní?
3. Má sa článok 1 ods. 3 [bod] i) a článok 10 ods. 1 smernice 94/19⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že umožňujú taký legislatívny prístup, ako bol zvolený v článku 36 ods. 3 zákona o úverových inštitúciách [Zakon za kreditnite instituciji, ďalej len „ZKI“] a v článku 23 ods. 5 zákona o ochrane bankových vkladov [Zakon za garantirane na vlogovete v bankite], podľa ktorého má „požiadavka, aby úverová inštitúcia, ktorej sa to týka, nebola schopná v súčasnosti z dôvodov, ktoré priamo súvisia s jej finančnou situáciou, vyplatiť vklad a v súčasnosti ani nemala predpoklady, aby tak bola schopná urobiť neskôr“ rovnaký účinok, ako rozhodnutie o platobnej neschopnosti inštitúcie a spája sa so zrušením oprávnenia, pričom od okamihu odňatia bankovej licencie sa začne uplatňovať systém ochrany bankových vkladov?
4. Má sa článok 1 ods. 3 smernice 94/19 vykladať v tom zmysle, že na to, aby sa vklad kvalifikoval ako „nedostupný“ sa vyžaduje, aby o jeho nedostupnosti výslovne rozhodli „príslušné oprávnené orgány“ na základe posúdenia uvedeného v bode i) tohto ustanovenia alebo je možné, aby sa v prípade medzery vo vnútroštátnej právnej úprave posúdenie a vôľa „príslušného oprávneného orgánu“ odvodili na základe výkladu iných právnych aktov tohto orgánu, v prejednávanej veci napríklad rozhodnutia Správnej rady BNB č. 73 z 20. júna 2014, ktorým sa rozhodlo o nariadení výnimočného dohľadu nad „KTB“ AD, alebo na základe domnienky s ohľadom na okolnosti, o aké ide v konaní vo veci samej?

5. Má sa v prípade okolností, o aké ide v konaní vo veci samej, keď sa na základe rozhodnutia Správnej rady BNB č. 73 z 20. júna 2014 pozastavili všetky platby a operácie a vkladatelia nemali od 20. júna 2014 do 6. novembra 2014 možnosť požiadať o vyplatenie a ani prístup k svojim vkladom, vychádzať z predpokladu, že sa všetky chránené vklady bez viazanosti (s ktorými možno voľne nakladať bez predchádzajúceho oznámenia, a ktoré sa na požiadanie vyplatia bezodkladne), v zmysle článku 1 ods. 3 bodu i) smernice 94/19 stali nedostupnými alebo sa s ohľadom na požiadavku, aby bol vklad „splatný a mal byť vyplatený, ale úverová inštitúcia ho ešte nevyplatila“ vyžaduje, aby vkladateľ úverovú inštitúciu požiadal o vyplatenie (prostredníctvom žiadosti alebo výzvy), ale sa mu nevyhovelo?
6. Má sa článok 1 ods. 3 bod i), článok 10 ods. 1 smernice 94/19 a odôvodnenie 8 smernice 2009/14⁽²⁾ vykladať v tom zmysle, že miera voľnej úvahy „príslušného oprávneného orgánu“ je v rámci posúdenia podľa článku 1 ods. 3 bodu i) obmedzená lehotou uvedenou v druhej vete bodu i) alebo tieto ustanovenia na účely výnimočného dohľadu, akým je dohľad upravený v článku 115 ZKI pripúšťajú, aby boli vklady nedostupné dlhší čas, ako je stanovené v smernici?
7. Majú článok 1 ods. 3 bod i) a článok 10 ods. 1 smernice 94/19 priamy účinok a priznávajú majiteľom vkladov v banke, ktorá je súčasťou systému ochrany vkladov, okrem ich práva na poskytnutie náhrady z tohto systému až do výšky uvedenej v článku 7 ods. 1 smernice 94/19 aj právo uplatniť si voči štátu nárok zo zodpovednosti za porušenie práva Únie formou žaloby o náhradu škody, ktorá im bola spôsobená oneskoreným vyplatením chráneného vkladu, namierenej proti orgánu, ktorý je príslušný pre rozhodnutie o nedostupnosti vkladov, ak bolo rozhodnutie podľa článku 1 ods. 3 bodu i) prijaté po uplynutí päťdňovej lehoty stanovenej v smernici a toto omeškanie možno pripísať účinkom reorganizačného opatrenia, ktoré má banku chrániť pred platobnou neschopnosťou, a ktoré nariadil tento orgán alebo tieto ustanovenia v prípade okolností, o aké ide v konaní vo veci samej pripúšťajú existenciu vnútroštátnej právnej úpravy, akou je článok 79 ods. 8 ZKI, v zmysle ktorej BNB, jej orgány a ňou poverené osoby na vykonávanie dohľadu, zodpovedajú za vzniknutú škodu len v tom prípade, ak ju spôsobili úmyselne?
8. Predstavuje porušenie práva Únie spočívajúce v tom, že „príslušný oprávnený orgán“ nevydal rozhodnutie podľa článku 1 ods. 3 bodu i) smernice 94/19, „dostatočne závažné porušenie“, ktoré zakladá zodpovednosť členského štátu za škodu prostredníctvom žaloby namierenej proti orgánu dohľadu, a za akých podmienok ide o takýto prípad, pričom majú v tejto súvislosti význam tieto okolnosti: a) že Fond na ochranu bankových vkladov [Fond za garantirane na vlogovete v bankite] nemal dostatok finančných prostriedkov, ktoré by pokryli chránené vklady, b) že v dobe, keď sa pozastavili výplaty vkladov, bola úverová inštitúcia pod výnimočným dohľadom na účely ochrany pred platobnou neschopnosťou, c) že vklad žalobcu sa vyplatil, keď BNB konštatovala neúspešnosť reorganizačných opatrení, d) že vklad žalobcu sa vyplatil spolu aj s výnosom z úrokov vo výške stanovenej za obdobie od 20. júna 2014 do 6. novembra 2014 (vrátane)?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 94/19/ES z 30. mája 1994 o systémoch ochrany vkladov, Ú. v. ES L 135, 1994, s. 5; Mim. vyd. 06/002, s. 252.

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/14/ES z 11. marca 2009, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 94/19/ES o systémoch ochrany vkladov, pokiaľ ide o úroveň krytia a výplatnú lehotu, Ú. v. EÚ L 68, 2009, s. 3.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour d'appel de Versailles (Francúzsko)
17. novembra 2016 – Green Yellow Canet en Roussillon SNC/Enedis, SA**

(Vec C-583/16)

(2017/C 038/13)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Cour d'appel de Versailles

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Green Yellow Canet en Roussillon SNC

Žalovaná: Enedis, SA